

XVI

Jornades
d'estudis locals de
Sóller i Fornalutx

Divendres, 4 de novembre de 2022

- 16:45 Obertura primer dia de les jornades
- 17:00 *"El moviment pacifista i antimilitarista a Sóller entre 1975 i 1986"*
per Antoni Quetglas Cifre.
- 17:15 *"L'Oratori de Castelló i els senyors de Can Prohom"*
per Josep A. Morell Gonzàlez.
- 17:30 *"La música a Sóller durant els anys seixanta"*
per Antoni Quetglas Cifre i Pere Andreu Marroig
- 17:45 *"El sostre de Mallorca: Francisco Franco i un jaciment al cim del Puig Major (1934)"*
per Jaume Deyà Miró i Tomàs Vibot Railakari
- 18:00 *"Relació epistolar entre Josep Rullan i Mir i Antoni Maria Alcover"*
per Francesc Lladó i Rotger
- 18:15 torn de preguntes i temps de descans
- 18:45 *"Miquel Arbona i el Sol d'Engana Pastors"*
per Francesc Lladó i Rotger
- 19:00 *"La repressió femenina a Sóller durant la Guerra Civil i el franquisme"*
per Antoni Quetglas Cifre i Julià Joy Marroig
- 19:15 *"La Secció Femenina a Sóller durant la dictadura franquista"*
per Marina Castillo Fuentesal
- 19:30 *"Dones solleriques a la baixa edat mitjana: família, treball, hisenda"*
per Plàcid Pérez Pastor
- 19:45 *"Les demandes de les dones solleriques davant el virrei (ss. XVI-XVII)"*
per Victòria Bauçà Nicolau
- 20:00 torn de preguntes
- 20:15 Inauguració de les XVII Jornades
- 20:15 *"Pensar històricament: les dones a la Història"*
per Isabel Moll Blanes

Antoni Quetglas Cifre:

“El moviment pacifista i antimilitarista a Sóller entre 1975 i 1986”.

La mort de Franco va suposar un canvi del sistema polític i l'entrada de la democràcia. Alhora també canviaren els posicionaments de l'Estat envers la geopolítica internacional i, per tant, l'alineació d'Espanya en l'òrbita de l'OTAN. Aquest acostament i posterior integració a l'Aliança Atlàntica, juntament amb les recuperades llibertats d'expressió i associació, varen provocar una resposta ciutadana contrària a entrar en aquesta organització militar. En aquest article volem exposar com es va desenvolupar el moviment pacifista i antimilitarista que es va desenvolupar a Sóller durant la Transició fins a la celebració del referèndum de la permanència dins l'OTAN de 1986.

Josep A. Morell González:

“L'Oratori de Castelló i els senyors de Can Prohom”.

Aquest treball vol donar a conèixer la història de l'Oratori de Castelló abans conegut com a l'Oratori de Son Prom. Explicarem els seus inicis, el segle XVII, la importància dels propietaris de Can Prohom a la història del temple, els problemes econòmics per a mantenir l'església oberta i al servei de les diferents possessions i les reparacions que ha sofert l'edifici. També veurem una relació d'algunes de les celebracions religioses que han tengut lloc a l'Oratori. Finalment la darrera restauració que ha convertit l'edifici en un magatzem però que ha recuperat íntegrament l'estructura del temple. Veurem també altres devocions dels senyors de Can Prohom que ens han deixat a Sóller i a la seva possessió unes importants obres d'art.

Antoni Quetglas Cifre i Pere Andreu Marroig:

“La música a Sóller durant els anys seixanta”.

La dècada de 1960 fou una època de grans canvis a nivell mundial: avanços tecnològics, desenvolupament de nous moviments socials (pacifisme, hippie, estudiantil i drets civils, etc.), esclats revolucionaris, consolidació de la política de blocs, augment de la natalitat (baby boom), explosió del turisme, creixement econòmic, etc. La música no en fou cap excepció i també va gaudir d'importants canvis i innovacions, amb l'aparició de nous grups de masses i l'arribada de nous ritmes com el twist i el beat. Els joves músics sollerics recolliren tots aquests canvis encara que

d'una manera una mica diferent a la resta de l'illa. En aquest article pretenem exposar com fou el panorama musical solleric durant aquesta dècada, dels grups que en formaren part i els locals d'oci on es desenvoluparen.

Jaume Deyà Miró i Tomàs Vibot Railakari:

“El sostre de Mallorca: Francisco Franco i un jaciment al cim del Puig Major (1934)” .

Unes antigues fotografies guardades a les cases de Son Torrella recullen la visita de Francisco Franco i de la seva esposa Carmen Polo a la finca l'any 1934. El Generalíssim fou destinat com a cap de la Comandància Militar de Balears a partir de 1933, i en aquesta estada aprofità per visitar diferents punts de l'illa, com fou en aquest cas el cim del Puig Major, previ a la seva voladura (1958) per a la construcció del sistema de radars vigent.

Les imatges conservades per la família Zayas no són simplement un testimoni d'aquella excursió, sinó que involuntàriament enregistren més del que pretenien captar en aquell moment. Una innocent fotografia de grup, un cop haver aconseguit l'objectiu d'arribar al punt més alt de les Illes, desvela l'existència de restes d'uns paraments ciclopis, és a dir, d'origen prehistòric.

Aquest conjunt fotogràfic juntament amb unes fotografies inèdites de l'any 1948, també procedents del fons de la família Zayas, són l'únic testimoni del que podríem considerar el monument prehistòric situat a més altitud de les Illes Balears.

Francesc Lladó i Rotger:

“Relació epistolar entre Josep Rullan i Mir i Antoni Maria Alcover”.

L'any 1881 es conegueren Josep Rullan i Mir de 52 anys i Antoni Maria Alcover de només 19. Conservam vint cartes escrites per Alcover i 17 per Rullan que van de 1881 a 1903. La temàtica de les cartes és molt diversa. Parlen dels temes que els interessien: la cultura popular, les gloses, els estudis d'Alcover, la llengua, els seus llibres: la història de Sóller de Rullan i el diccionari d'Alcover. També comenten les respectives visites que fan Alcover a Sóller i Rullan a Manacor. Encara hi hem d'afegir els temes familiars, dels parents d'un i altre: Alcover té un germà pagès i un altre arqueòleg i Rullan té un germà i unes nebodes. No hi falten els consells que l'home madur dóna al jove seminarista ni els dubtes d'aquest darrer. Hi

queda també molt palès el sentit de l'humor, especialment de Rullan, l'evolució d'Alcover de seminarista a Vicari General de la Diòcesi, sense deixar els favors que es fan i la influència de Rullan en la renovació de la diòcesi. En fi, unes cartes ben farcides que ens faran conèixer millor aquests dos personatges en els seus quefers diaris.

Francesc Lladó i Rotger:

“Miquel Arbona i el Sol d'Engana Pastors”

La nostra comunicació reposa sobre tres potes. Per una part Miquel Arbona Oliver, per l'altre l'anomenat Llibre dels poetes que és un recull de poemes que alguns literats, entre ells Miquel Arbona, oferiren a Mercè Massot. Aquesta i el seu germà Marià els acollien a ca seva, en temps difícils de principis de la dictadura franquista, al carrer del Palau de Ciutat per recitar les poesies que havien compost i no podien publicar ni difondre d'altre manera. Aquestes reunions tenien el seu origen a Sóller i en Miquel Arbona. La tercera pota és un fenomen atmosfèric ben solleric que molta gent d'aquí ha deixat de conèixer i utilitzar: El sol d'engana pastors. Aquests tres elements s'ajunten en l'escrit en prosa, fins ara inèdit, que Miquel Arbona va estampar en el dit àlbum sobre aquest fenomen.

Amb la comunicació volem donar a conèixer als sollerics, una mica més, Miquel Arbona, el Llibre dels poetes i el lloc i les circumstàncies en que va néixer i, finalment, el text sobre el “Sol d'engana pastors”.

Antoni Quetglas Cifre i Julià Joy Marroig:

“La repressió femenina a Sóller durant la Guerra Civil i el franquisme”.

Durant la Guerra Civil i el franquisme, els franquistes desenvoluparen una pràctica repressiva ferotge contra qualsevol associació o persona lligada a la Segona República. Enmig de tot això, les dones patiren una repressió bastant diferenciada que mereix sempre una anàlisi a part per esclarir els motius i les causes, estudiant cada cas. Per això, en aquest article us oferim l'estudi de les dones que foren represaliades a la nostra vall durant aquest període.

Marina Castillo Fuentesal:

“La Secció Femenina a Sóller durant la dictadura franquista”

La instauració de la dictadura franquista (1939-1975) provocà que les dones, mitjançant la glorificació de la llar, quedessin relegades a un segon plànol, convertint-se en les perfectes mestresses de casa, esposes i mares, transmissores dels nous valors impulsats pel règim. Per instruir i formar les dones en els principis franquistes, la dictadura comptà amb la Secció Femenina, un organisme gestionat per la Delegación Nacional de la Sección Femenina que s'estenia per tot l'Estat a partir de les seves delegacions provincials i locals.

Així, la nostra investigació se centrarà en observar: com es gestionaven les delegacions locals de la Secció Femenina; quina era l'estructura i l'organització específica de la Delegació Local establerta a Sóller i quines foren les accions que aquesta dugué a terme per arribar a la població femenina d'aquest municipi durant la dictadura.

Plàcid Pérez Pastor:

“Dones solleriques a la baixa edat mitjana: família, treball, hisenda”

L'expansió a l'estat espanyol de tota mena de moviments feministes, des de les primitives teories igualitàries dels anys 1980 fins a l'actual eco-feminisme, ha fomentat el desenvolupament de les investigacions sobre la Història de les Dones i ha contribuït a configurar una metodologia pròpia per a aquest tipus d'estudi. La present comunicació, centrada en les dones que visqueren a la vall de Sóller durant els segles XIII-XV, pretén ser una aportació més a la (ja) àmplia bibliografia existent sobre el tema. S'hi fa un repàs a les relacions que tenien amb la família, amb el món laboral i amb el patrimoni que aconseguiren administrar. Tot i que vivien en una societat patriarcal, allunyades de tota activitat pública i sotmeses a la potestat dels llurs pares, marits i fills mascles, aquestes dones foren capaces de trobar un espai propi de desenvolupament personal en la privadesa de les seves llars.

Victòria Bauçà Nicolau:

“Les demandes de les dones solleriques davant el virrei (ss. XVI-XVII)”

Els Presidals decrets eren resolucions que dictava el virrei a sol·licituds fetes per particulars o corporacions. A partir de l'anàlisi amb perspectiva de

gènere, s'ha pogut constatar l'activitat de moltes dones que es presentaren amb demandes davant el virrei, entre les quals es pot destacar la presència de les solleriques. Les peticions ofereixen una gran quantitat de detalls que faciliten la comprensió de la situació de vida de les dones solleriques, a més de permetre indagar en la història personal de cadascuna. Es tracta d'una finestra a la realitat de les dones de Sóller dels segles XVI i XVII que contribueix a enriquir la memòria del poble.

Isabel Moll Blanes:

“Pensar històricament: les dones a la Història”

L'estructura de la conferència la formen un conjunt de reflexions sobre com cal entendre la funció de les dones a la història, a partir d'una perspectiva molt personal i un tant heterodoxa respecte al que podem considerar com el plantejament “oficial” de la història de la dona. No es pretén fer una síntesi dels estudis de la història de la dona a Mallorca, ni tampoc fer una relació de les principals tendències dels estudis de la dona en el marc historiogràfic. La intenció és defensar que l'estudi de la dona constitueix una necessitat ineludible per poder comprendre i calibrar la naturalesa i la dimensió dels processos de reproducció social. L'exposició s'organitza en dues parts: en primer lloc com cal entendre la funció de la dona als esmentats processos, i en segon lloc s'utilitzen alguns exemples d'algunes recerques per documentar la rellevància d'aquest enfocament.

- 09:00 Obertura del segon dia de les jornades
- 09:15 *"La contribució del Museu de Ciències Naturals de Sóller a la literatura naturalista de Balears: 40 anys de publicacions científiques i divulgatives (1982-2022)"*
per Lluç Garcia, Rafel Matamales-Andreu i Maria Ignàsia Pérez
- 09:30 *"Distribució estacional de la mortalitat a la dècada final del segle XIX"*
per Joan Rosselló Geli
- 09:45 *"Cartografia i anàlisi dels espais marjats del municipi de Sóller"*
per Josep Fortesa Bernat
- 10:00 *"La suspensió de pagaments del Banc de Crèdit Balear el desembre de 1934: les seves conseqüències a Sóller"*
per Guillem Celià Dasí
- 10:15 *"40è aniversari de l'Institut Guillem Colom Casanovas (Segona part)"*
per Juan Antonio Fernández
- 10:30 torn de preguntes i temps de descans
- 11:15 *"Les cases de Biniaraix -propietaris i habitants-: carrer de Sant Guillem"*
per Pere Frontera Alemany
- 11:30 *"Joan Oliver, Revilo. Vida i obra"*
per Pere Andreu Marroig i Christian Oliver Vicens
- 11:45 *"Antoni Deyà i Rullan, un prevere solleric Rector de Muro (1902-1913)"*
per Damià Payeras Capó
- 12:00 *"Jaume Joy Timoner. El servei militar d'un solleric a Villa Sanjurjo (Alhucemas) a finals dels quaranta"*
per Julià Joy Marroig
- 12:15 *"Les malalties a les presons durant la guerra civil. Una mirada atenta sobre els presos sollerics"*
per Margalida Roig Sureda
- 12:30 *"Els presoners del camp de concentració del Llatzeret (1936-1940)"*
per Maria Eugènia Jaume Esteva

Dissabte, 5 de novembre de 2022

- 12:45 *“Rutes de la Guerra Civil i la repressió a Mallorca: del Port de Sóller a Muleta”*
per M. Àngels Ferragut Muñoz
- 13:00 *“El Centre de Recursos Pedagògics de Sóller”*
per Antoni Aulí Ginard
- 13:15 Torn de preguntes i cloenda

Lluc Garcia, Rafel Matamales-Andreu i Maria Ignàsia Pérez:

“La contribució del Museu de Ciències Naturals de Sóller a la literatura naturalista de Balears: 40 anys de publicacions científiques i divulgatives (1982-2022)”.

El Museu Balear de Ciències Naturals, situat al municipi de Sóller, va ser un projecte iniciat l'any 1981 per l'associació del mateix nom amb l'objectiu de crear a la ciutat una institució dedicada a l'estudi científic i a la divulgació de la naturalesa de les Illes i a la conservació d'algunes de les principals col·leccions d'Història Natural llavors existents a Mallorca, per donar-les a conèixer i preservar-les de forma permanent. Entre els principals propòsits, a més de la creació del Museu i del Jardí Botànic, hi havia el de fomentar la recerca naturalista en les seves diferents especialitats relacionades amb la Botànica, la Zoologia, la Geologia i la Paleontologia.

Primer els membres de l'associació i, posteriorment, diversos investigadors externs vinculats al Museu o, en els darrers anys, el seu personal científic, han dut a terme nombrosos treballs de recerca científica i naturalista així com altres aportacions de caràcter més divulgatiu o didàctic. A hores d'ara aquestes aportacions al coneixement de la Història Natural de les Balears (o d'altres indrets geogràfics) suposa ja un notable cos bibliogràfic que hem considerat reunir i categoritzar per donar-lo a conèixer i fer-lo més accessible al públic interessat.

En aquesta comunicació es presenta un llistat exhaustiu de publicacions generades per col·laboradors o personal del Museu Balear de Ciències Naturals al llarg de totes les etapes de la seva història. Les aportacions s'han dividit en quatre apartats diferents: articles de recerca, comunicacions de congressos, llibres o capítols de llibre i material educatiu. Només s'han considerat les publicacions en les quals el seu autor o autors han deixat constància a la mateixa publicació de la seva adscripció o vinculació amb el Museu Balear de Ciències Naturals. Les publicacions s'han dividit per matèries i especialitats i es presenten també de forma gràfica dades estadístiques relacionades amb aquestes publicacions (autors, matèries, anys de publicació, tipus de publicació, etc.), així com un llistat complet d'aquestes, a fi de facilitar futures consultes.

Joan Rosselló Geli:

“Distribució estacional de la mortalitat a la dècada final del segle XIX”.

La mortalitat és una variable demogràfica molt important a l'hora d'estudiar l'evolució d'una població. Un factor que afecta aquesta mortalitat és la temperatura i aquesta és la hipòtesi de partida de la recerca presentada: poden afectar els canvis de temperatura en el nombre de finats a Sóller entre 1891 i 1900? L'estudi analitza la distribució de la mortalitat a la vall durant aquesta dècada fent esment als totals anuals, al repartiment per sexes i edats i, especialment, al mes de defunció. A partir de l'anàlisi de fonts documentals, s'ha aplicat una metodologia descriptiva per estudiar de forma quantitativa les dades obtingudes.

Els resultats permetran esbrinar si durant l'estiu i l'hivern hi havia major mortalitat, degut als extrems tèrmics provocats per la calor i/o el fred, si dominava una estació sobre les altres així com els canvis interanuals que poden existir. Tot plegat, permetrà caracteritzar l'evolució d'aquest fenomen demogràfic a finals del segle XIX.

Josep Fortesa Bernat:

“Cartografia i anàlisi dels espais marjats del municipi de Sóller”.

La construcció de marjades és una de les pràctiques agrícoles més antigues als paisatges de muntanya per dur a terme l'activitat agrícola. D'aquesta manera, s'han construït diferents tipus de marjades en funció de les característiques geomòrfiques i la seva posició relativa al sistema de drenatge. Les marjades modifiquen la geomorfologia a causa del canvi sobre el gradient del pendent, tenint conseqüències directes sobre els processos geomorfològics relacionats amb la connectivitat dels fluxos d'aigua i sediment. A més, la modificació del pendent i la connectivitat canvia en funció del tipus, forma, mida i distància entre marjades. L'objectiu d'aquest estudi és analitzar la distribució espacial dels diferents tipus de marjada en funció de les seves característiques geomòrfiques i antròpiques al municipi de Sóller. Els resultats mostren com el 49% de l'àrea del municipi està marjat, cartografiant aproximadament 1.191 quilòmetres lineals de murs de marjades.

Guillem Celià Dasí:

“La suspensió de pagaments del Banc de Crèdit Balear el desembre de 1934: les seves conseqüències a Sóller”.

Es fa un estudi sobre com afectà a la Vall de Sóller la suspensió de pagaments del Banc de Crèdit Balear, des del moment en el qual es va fer públic aquest esdeveniment, així com les reaccions posteriors, sobretot dels accionistes i dels titulars de dipòsits d'aquesta entitat bancària.

Juan Antonio Fernández:

“40è aniversari de l'Institut Guillem Colom Casasnovas (Segona part)”.

Després de no pocs problemes, reunions, projectes i altres entrebancs l'any 1981 es posava en marxa l'Institut Joan Miró de Sóller i a l'any 1985 s'implantaren els estudis de formació professional de Cuina que vingueren a substituir als d'automoció. A partir d'aquell moment cuina, electricitat i administratiu eren les famílies professionals del nou centre de Sóller. Però aquest no foren els únics canvis substancials del centre al llarg de la seva vida. L'IES Joan Miró que compartia edifici amb el BUP (Guillem Colom); no ho tingué fàcil entre plantilles insuficients de professorat, calefaccions que no funcionaven, reformes educatives cada dos per tres i una unificació als anys 90 que l'hi baratà el nom pel que presenta actualment. Però tampoc esta be ressaltar sols els problemes. El centre s'ha anat reformant i ampliant-se tant pel que fa a espais com en nombre d'alumnat, passant de just una centena i mitja d'alumnes en els seus inicis, als mes de 550 de l'actualitat. Aquesta comunicació és la segona part de la història d'aquesta institució que encetàrem l'any passat . I amb la que tant de ciutadanes i ciutadans s'hi han format per, i de qualque manera també, esser part de la història del centre. Farem aquest camí a través de les experiències de varies dones que han estat, i encara són , part d'aquesta història.

Pere Frontera Alemany:

“Les cases de Biniaraix -propietaris i habitants-: carrer de Sant Guillem.

Darrerament he complementat la meva dedicació a la genealogia amb l'estudi de Biniaraix: els seus carrers; les cases; els seus propietaris i qui les habitaven, per procedir d'aquest bell lloc bona part dels antecessors de ma família (Frontera, Arbona, Colom), i voler situar-los correctament a les

seves cases, basant-me en els cadastres i padrons de l'Arxiu Municipal de Sóller. Com a mostra d'aquest treball, presento aquesta comunicació en la que, d'acord amb les normes d'espai d'aquestes jornades, sols hi detall les cases del costat esquerre del carrer de Sant Guillem.

Pere Andreu Marroig i Christian Oliver Vicens:

“Joan Oliver, Revilo. Vida i obra”.

Durant el segle passat, el panorama artístic global va anar lligat als fets històrics ocorreguts a nivell mundial. A Sóller, exceptuant l'extraordinari cas de Juli Ramis, els joves artistes tenien uns referents no tan històrics, sinó de tall més clàssic com Rusiñol o Bernareggi, arrelats a la figuració i el paisatge. Dins aquesta categoria, un grupat d'artistes sollerics o lligats a Sóller assoliren cert reconeixement dins el panorama illenc, com són ara Bernadí Celiá o Castellanas. L'obra de l'artista que ens ocupa, Joan Oliver “Revilo”, paral·lela als artistes anomenats, ha passat despercebuda durant molts anys. Aquest estudi pretén donar-li l'espai que correspon dins el panorama solleric analitzant-ne l'obra, que s'ha recopilat i catalogat i també la seva vida, ben diferent de la dels seus companys de generació.

Damià Payeras Capó:

“Antoni Deyà i Rullan, un prevere solleric Rector de Muro (1902-1913)”.

L'objectiu principal de la present comunicació és fer memòria i rescatar de l'oblit la figura del prevere Antoni Deyà i Rullan (Sóller, 1847 – Còrdova, 1922), quan aquest any 2022 s'ha complit el centenari del seu traspàs. Mn. Antoni Deyà, nebot del compositor i organista, religiós franciscà exclaustat, Joan Deyà Rullan (Sóller, 18096-1956), malgrat haver viscut la major part de la seva vida fora de la vall de Sóller, per raons del seu ministeri, ja mai es va oblidar de la vila que el va veure néixer ni dels seus conciutadans. Tenint en compte la documentació consultada, és del tot manifest les bones relacions de mossèn Antoni Deyà amb destacats membres del clergat mallorquí i, d'una manera especial, amb mossèn Antoni M^a. Alcover, l'home del Diccionari, vicari general durant el pontificat del bisbe Campins (1898-1915), un temps apassionant per a l'església de Mallorca des del punt de vista cultural i religiós.

Julià Joy Marroig:

“Jaume Joy Timoner. El servei militar d'un salleric a Villa Sanjurjo (Alhucemas) a finals dels quaranta”.

A finals dels quaranta, el món sortia d'una de les guerres més cruels i sagnants que han esdevingut al llarg de la història de la humanitat i vivia dins un clima de tensió que augmentava cada cop més per la disputa entre el bloc comunista i el bloc capitalista. Enmig de tot això, dins una Espanya que encara passava les penúries de les conseqüències de la Guerra Civil, el meu padrí Jaume Joy fou enviat a Àfrica a fer el servei militar i, a través de les imatges i les cartes dels seus familiars, podem veure com fou la seva experiència.

Margalida Roig Sureda:

“Les malalties a les presons durant la guerra civil. Una mirada atenta sobre els presos sallerics”.

L'augment de la població reclusa després del cop d'Estat del juliol de 1938 va causar l'amuntegament de persones en presons, i espais improvisats com a tals, provocant la propagació de malalties de tota mena. Alguns d'ells varen haver de ser enviats a l'hospital per a ser posats en quarantena o ser tractats, molts no en sortiren amb vida. Centenars de presoners, i presoneres, varen haver de ser ingressats arran de malalties concretes a la presó. Desenes de sallerics i salleriques patiren dit destí, ingressant per diversos mals, en aquest treball s'exposaran els seus casos.

Maria Eugènia Jaume Esteva:

“Els presoners del camp de concentració del Llatzeret (1936-1940)”.

L'univers concentracionari ha resultat, fins fa relativament poc, un dels aspectes menys treballats de la Guerra Civil i el Franquisme. Mallorca va ser un dels primers indrets on s'hi van instal·lar aquests centres de reclusió de tota la geografia espanyola. El Llatzeret de Sóller va obrir a desembre de 1936 i no va ser fins ben entrat el 1940 que va tancar les portes. Per les seves instal·lacions hi van passar centenars de presoners de diferents tipologies que foren obligats a treballs forçats. Per això, es pot considerar que aquest camp de concentració va ser un element més de l'entramat repressiu franquista, però presenta certes particularitats que permeten realitzar un anàlisi interdisciplinari: històric, sociodemogràfic, epidemiològic i jurídic.

M. Àngels Ferragut Muñoz:

“Rutes de la Guerra Civil i la repressió a Mallorca: del Port de Sóller a Muleta”.

La Guerra Civil, un episodi clau de la nostra història recent, fou silenciada durant temps. Les rutes interpretatives resulten doncs una eina per sensibilitzar i divulgar els fets, els llocs i les persones que foren protagonistes dels esdeveniments.

La guia es concreta en nou itineraris autoguiats per conèixer la Memòria Democràtica de la Part Forana de Mallorca, i un d'ells, donada la varietat de punts d'interès, transcorre del Port de Sóller a Muleta. La Base Naval, els refugis antiaeris, les pedres de la memòria, el camp de concentració, la carretera de Muleta o l'estació telegràfica són un exemple de la riquesa patrimonial del Port.

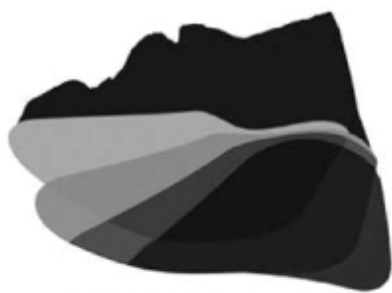
Antoni Aulí Ginard:

“El Centre de Recursos Pedagògics de Sóller”.

Els Centres de Recursos Pedagògics (CRP) són equips que donen suport a l'activitat pedagògica dels centres educatius i recolzen la tasca docent del professorat en temes de formació permanent, recursos pedagògics i dinamització de projectes principalment.

A partir del curs 1986-1987 va entrar en funcionament el Centre de Recursos pedagògics que va néixer amb l'objectiu de que les escoles de la vall de Sóller i Deià poguessin crear una agrupació de centres rurals. El centre de recursos havia de donar suport als centres i servir com a eix d'unió dels mestres.

El curs 1993-1994 el centre va tancar les portes tot i que ja feia un any que no exercia com a tal.

GRES

Grup de Recerca
i Estudis Sollerics

AJUNTAMENT
DE
FORNALUTX

Ajuntament de Sóller